

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 6. Plautinæ Stichi principium emendatum, & distinctum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

sentiam. potius ex eo intelligi volo, cum à me in bonorum & eruditorum interpretum numero haberi nam ni ita esset, nunquam sanè ipsum tanti facerem quid bene aut malè vertisset.

Emendatus locus è Ciceronis agrarius.

CAPVT X.

CICERONIS in Rullum hæc verba sunt, ubi eum cum Cn. Domitio comparat: *Ille, quod de populo nullo modo poterat, tamen quodammodo dedit; hoc quod adimi nullo pacto poterat potestate, quadam ratione eripere conatur.* quæ si emendatè leguntur, necesse est ibi Cicero dixerit, potestate, id quod alibi, pro potestate, aut, per potestatem, dicere consuevit. Sed ego quidem eam scripturam vitium in se continere arbitror: neque admodum dubito, quin ita legendum sit. *Hic, quod adimi nullo pacto poterat, potestate, quadam ratione eripere conatur.* Nondum tamen mihi contigit quemquam veterem librum videre, qui coniecturam meam confirmaret. sed faciè in eo labi potuisse liberos, nemo, ut opinor, non videt.

Plautinae Stichi principium emendatum, & distinctum.

CAPVT VI.

CUM multa mihi impedimento sint, ne possim Plautum à me emendatum tam citò, quàm speraueram, edere; constitui interea inspergere libris meis non nullos eius poëtæ locos, eosque quomodo legendos arbitrer, exponere: ut & aliquem gustum dem nominatus mei, & iuxta præceptum Hesiodi, *συνεργῶν ἢ γὰρ κατὰ μέν* paulatim totum opus absolvam. neque verò me pigebit, Apellis exemplo, si quis quid inuenit, in quo peccasse videar, errorem corrigere. & quod

& quod rationi magis consentaneum videbitur, id amplecti. quin id ab eruditis & harum rerum intelligentibus hominibus in magni beneficij loco etiam atque etiam peto; vt qua tum libertate, tum moderatio- ne alienos à me errores detegi vident, eadem ipsi meos detegant: vt sine vlla maledice-ntia studia harum verè ingenuarum artium adiuuentur. Nunc igitur princi- pium Stichi, quod in omnibus libris corruptissimè legitur, describam ita, vt legendum censeo. in quo optima fide affirmare possum, vculas aliquot, quas sustuli, auctoris antiquis libris esse sublatas. in ordi- ne ipso verborum, & in versibus distinguendis, fateor, me coniectura tantummodo esse vsurum. cum enim quidam homo eruditus tradidisset, versus illos esse nu- meris permixtis, *πεμίστεις, & διμέτεις, ἀχταλήκτες, χετα- ληκίτες, & βερχηταλήκτες*, putavi hanc confessionem potius quandam esse *ἀμυχανίδας*, quàm certi atque ex- plorati iudicij professionem. itaque qui omnes sena- rios esse crederem, ita distinxì:

PANEGY. Credo ego miseram fuisse Penelopam soror,
 Ex animo, qua tam diu suo caruit viro.
 Nam nos eius animum de nostris noscimus.
 Quarum viri nunc hinc absunt: quorumcè nos
 Negotiis, vt aequom est, absentium
 Solicite noctes & dies soror sumus.
 PIN. Semper nostrum officium nos facere aequomst: neque
 Id faciemus magis, quàm nos pietas monet.
 Sed hic mea soror asis: multa dum volo
 Tecum loqui de re viri. PA. Salua ne amabo?
 PI. Spero quidem, & volo: sed hoc crucior soror:
 Patrem tuum, meumq, aded qui vnus vnice
 Ex omnibus perhibetur ciuibus probus,
 Eum nunc improbi officio fungi viri.

H 3   ΤΑΥΤΑ

Mureti
 Lector
 LII
 25

Tantas viris qui absentibus nostris facit
 Iniurias immerito: nosq; abducere
 Ab ijs volt. hæ res vita me saturant soror:
 Hæ mihi diuidia & senio sunt. P A. ne lacruma
 Soror: nève tuo id animo fac, tibi quod tuus
 Minatur facturum p̄ter. spes est, cum
 Melius facturum. noui ego illum. istac ioco
 Dicit. neque ille mereat Persarum sibi
 Montes, qui esse perhibentur aurei, istud vt
 Faciat, quod tu metuis. & si faciat, tamen
 Minimè irasci decet. neque id immerito eueniet.
 Nam tertius hic est annus, vt nostri domo
 Viri abierunt. P I. ita vt memoras. P A. cum ipsi interea
 Viuant, valeant, vbi sint, quid agant, ecquid ve agant,
 Neque participant nos, neque redeunt. P I. an id dolet
 Soror, quia illi officium non colunt suum,
 Cum tuum facis: P A. ita pol. P I. taceo. caue audiam
 Ego istuc posthac ex te. P A. nam quid iam? P I. quia
 Pol meo animo sapientis officium suum
 Equomst colere, & facere. quamobrem ego te hoc soror,
 Tametsi es maior, moneo, vt memineris tuum.
 Et si improbi sint illi, atque aliter nos faciant,
 Quàm equomst, tamen, ne quid malis obnoxia
 Simus, opibus omnibu' nostrum officium nos decet
 Meminisse. P A. placet. taceo. P I. at, vt memineri? facit
 P A. Nolo ego soror, me credi esse immemorem viri.
 Neque ille honores mihi quos habuit, perdidit.
 Nam pol mihi grata acceptaq; huius benignitas.
 Et me quidem hæ condicio nunc non pœnitet.
 Neque est, cur studeam has nuptias mutarier.
 Verum postremò in patri potestate est situm.
 Faciendum id nobis, quod parentes imperant.
 P I. Scio atque cogitando, morore augeor.

Nam propemodum iam ostendit suam sententiam.

P. A. Igitur queramus, nobis quid facto vsu sit.

Quaeso autem, si qui reprehendere hæc volent, vt prius diligenter & accuratè considerent. nolim enim me ita reprehendi, vt in refutandis temerariis reprehensionibus nouus mihi capiendus sit labor. Hoc quoque Cælius, os hominis, non veritus est pro suo venditare.

Adonin Diane ira interfectum.

CAPVT VII.

DIANA apud Euripidem in Hippolyto coronato, indignè ferens honestissimi adolescētis mortem, cuius culpa omnis in Venere hærebat, minatur, eam non impune laturam. nam se quoque interfecturam aliquem, qui Veneri eximie carus sit, vt ipsam pari dolore afficiat.

Εγὼ γὰρ, inquit, αὐτῆς ἄλλον ἐξ ἐμῆς χειρὸς,

ὅς αὖ μάλιστα φίλτατος κερσοῖ βροτῶν,

Τόξοις ἀφύκτοις τοῖςδε τιμωρήσομαι.

quem locum declarans Scholiastes: Sunt, inquit, qui putent, obscure significari Adonin. sed nugari hoc quidem est. neque enim Dianæ sagittis, sed à Marte, interfectus est Adonis. quem igitur dicat, obscurum est. Hæc ille. Apollodorus tamen, non malus harum quidem rerum auctor, libro tertio Bibliothecæ, *Ἀδωνίς*, inquit, ἐπὶ πάσι ἂν, ἀρτέμιδος ὅλα πηγὴ ἐν Διῶναις ἑσπέρου, ἀπέθανε.

Confirmata duorum locorum Ciceronis emendationes

à P. Victorio factæ.

CAP. VIII.

RECTE iudicauit Victorius locum illum è secunda Ciceronis Philippica ita legi debere, vt in multis antiquis libris, & in Manutianis legitur: *Illam*

H 4

suas